

עמוס בן גרציה ז"ל
עמראללה בן זולכיה ז"ל
עדנה בת שוקת ז"ל
אבנר בן מיסה ז"ל
יוג'י בן מרים ז"ל

לרפואת

מיטל שמחה בת עליזה
עשור בן אסתר
אתי בן יוסף

העלון נכתב על ידי תלמידי השיעור הר"ר א.א.א.
גיליון 32

הרב שי עובד שליט"א

ראש כולל "חיים שאל" ע"ש מרן החיד"א זצ"ל

בית עובד

חול המועד במשנת הראשונים - לא מה שחשבתם

נושאי השיעור:

מצווה מדאורייתא | הרמב"ם - חייב להיפגש עם המשפחה במועד | עבודה לא פשוטה בכלל.. | איך למתק את הדינים | אנטיבייטיקה לכל השנה כולה | האורחות חיים - חייב אדם לאהוב את אשתו! | לך תטייל לבד בעלי..

מצווה מדאורייתא

בזה רבותי, אין לנו מחלוקת בראשונים ובמוני המצוות - השמחה בכל המועד היא שמחה מהתורה. הבית יוסף מביא את הגמרא במסכת פסחים, אומרת הגמרא - תנו רבנן, חייב אדם לשמח בנו ובני ביתו ברגל. רבי יהודה אומר אנשים בראוי להם ונשים בראוי להם. אנשים בראוי להם - בין. ונשים בראוי להם - תנא רבי יוסף בבבלי בגדי צבעונים, בארץ ישראל בגדי פשתן. קטנים במה? קליות ואגוזים.²

נדבר מעניין שמחת חול המועד. מרן כותב¹ - חייב אדם להיות שמח וטוב לב במועד, הוא ואשתו ובניו וכל הנלווים אליו. כיצד משמח? אומר מרן - הקטנים נותן להם קליות ואגוזים. והנשים קונה להם בגדים ותכשיטים כפי ממונו. וחייב להאכיל לגר, ליתום ולאלמנה עם שאר עניים.

מרן כותב לנו להלכה, יש חיוב לאדם 'ושמחת בחגך'. רבותי, הדין הזה מדאורייתא. מלאכה בחול המועד, לרוב הפוסקים זה איסור דרבנן. שמחת המועד, היא דאורייתא.

הרמב"ם - חייב להיפגש עם המשפחה במועד

שמזמינים אחד את השני, יושבים בקיבוצים - יושבים ביחד, "ויחוד הימים ההם יש לו סיבה", יש עניין בפסח בקיבוץ המשפחות. כמובן הכל לפי העניין והכל לפי המקום והזמן, אבל לאדם אסור לשבת בודד בחול המועד. צריך להיות יחד עם המשפחה, עם האשה, עם הילדים וכן על זה הדרך. וזה נקרא שמחת המועד.

היראים כותב³ - ובמה מקיים המצווה? שמח את הלוי, הגר היתום והאלמנה. ועוד דבר נוסף, במה צריך לשמוח? הוא צריך לשמוח בבשר ויין. כמו שאמרנו, יש עניין שאדם יאכל

גם הרמב"ם כותב - קטנים נותן להם קליות ואגוזים ומגדנות, והנשים קונה להם בגדים ותכשיטים. הרמב"ם כותב במורה נבוכים עוד יסוד³ - מה זה נקרא שמחת המועד? כותב הרמב"ם: אבל הימים הטובים הם כולם לשמחה ולקיבוצים שיש בהם הנאה שבני אדם צריכים אליהם ברוב; ויש מהם תועלת גם כן בענין האהבה שצריך שתהיה בין בני אדם בקיבוצים המדיניים. כלומר, כשאדם יושב עם משפחתו במועד, לא ישב בודד. כמובן, אדם צריך לחלק 'חציו להשם, חציו לכם'. הרמב"ם כותב שהזמן הזה

בתקכ"ט בסעיף ב'.

היום אין קליות ואגוזים, אבל כל אחד לפי העניין שלו שמשמח את בניו ואת בנותיו.

מובא במורה נבוכים חלק ג', פרק מ"ג.

גם בספר היראים כתוב שלא ישב בודד במועד.

בסימן רשכ"ז.

א.ה.ה. הרב לימד במסגרת שיעור ההלכה היומי, ניתן לשמוע את השיעור בערוצי המדיה של שיעורי הרב.

במה עוד חייבו אותנו חכמים לשמח את ביתו? בשיבולי הלפט הוא מביא את בעל היראים, והוא כותב - ללמדנו שכל שמחה ראויה לאדם, כל דבר המשמח, חייב אדם לעשות ברגל. כל דבר שלבבו מוצא שמחה וקורת רוח. כלומר, אין דבר שהוא הכרח לשמחת המועד. אלא מה שמשמח אותו במועד - אם זה באכילה, שתייה, ואז הרב מוסיף - וטיול.

כלומר, גם טיול זה אחד מהדברים שמביא את האדם לידי שמחה. אדם רוצה קצת לצאת לטייל, לגינות, פרדסים. הרמב"ם רק כותב בהלכות יום טוב, להיזהר שלא יהיה עירוב של בנים ובנות חס ושלום. צריך להיזהר בזה. האישה רוצה קצת לצאת, אי אפשר לשבת שבוע ימים בבית, הילדים לא יכולים להיות שבוע שלם שבוע רצוף בבית. צריך לטייל איתם קצת.

תראו מה זה. השיבולי הלפט כותב - **כל דבר שמביא אותך לידי שמחה כדי שתשמח בחג, חייב לעשותו**. זה אחד הראשונים, כן? ועוד אומר הרב - כשם שחייב לשמוח בעצמו, כך חייב לשמח את אשתו ובניו ובנותיו ובני ביתו וכו'. גם רבנו החינוך¹⁰ מעתיק את אותה הלשון של הגמרא 'ושמחת בחגך' וכולי. והוא פוסק להלכה, רבותי, שגם נשים חייבות בשמחה. לכאורה, המצווה הזאתי זה מצוות עשה שהזמן גרמא?

עבודה לא פשוטה בכלל..

לא פשוטה בכלל..

אמרתי לכם כמה פעמים. אני אחזור על זה ככה במאמר מוסגר - הרבה תפסו את היהדות כלהחמיר בתפילין מהודרות¹³, להחמיר בציצית, להחמיר במזוזה, אבל איפה עיקר החומרה רבותי? במידות. צריך מידות. האישה באמת, זה לא דבר פשוט¹⁴, ובפרט שיש הרבה דינים ששולטים עכשיו בתקופה הזאת, עכשיו שהם בבית, כן יוצאים, לא יוצאים, נהיה מלחמות. זה ימים לא רק לא מבחינת חול המועד, שהיצר הרע נכנס בכל הכוח לבית כל הבורחים מה.

תדעו, פסח זה שורש לכל השנה. הרש"ש כותב¹⁵ - השורש

- אם הוא יכול - לפחות שתי סעודות עם מצה. להשתדל מאוד בדבר הזה. ובשר, כי אין שמחה אלא בבשר, ורביעית יין. בשר, אפילו אם יאכל רק פעם אחת ביום, בסעודה אחת זה בסדר. אבל מצות להשתדל כל יום שתי סעודות.

אמרנו שהרב בן ציון אבא שאול חידש - כל מצווה שהיא מדאורייתא שהוא לא מחויב בה⁷, האם בשמיים יתבעו אותו על זה? אז ידוע, הגמרא במנחות מביאה את המעשה עם רבי קטינא, שבעידנא דריתחא תובעים את האדם על מצוות עשה. לפי הגאון מווילנא⁸, יש מצוות עשה בכל יום שהיא לא חובה, אבל היא כן מצוות עשה, לאכול מצה שתי סעודות ביום. 14 סעודות בכל חול המועד.

לפי זה אמר הרב בן ציון אבא שאול - כל מצווה שהיא מצוות עשה מהתורה, למרות שהיא לא חובה, אבל מצוות עשה מהתורה, ואתה יכול לעשות ואתה לא מקיים אותה, בעידנא דריתחא תובעים את האדם⁹. בפרט שזה לחם האמונה, זה תרופה שאתה לוקח לעצמך. לכן אדם ישתדל מאוד במצווה הזאת.

על כל פנים, היראים כותב שישמח את הלוי, הגר, היתום והאלמנה. כלומר, יש לך שמחה לך בבשר ויין וגם מצה כמו שאמרנו. לאישה בגדים צבעוניים, הילדים בקליות ואגוזים, אבל חייב גם כן לשמח את הגר, יתום והאלמנה. זה גם אחד מהדברים שמחויב בהם.

אזככה, תראו. אין לנו דין שמחייב שמחה בימות השנה. אמנם שמחה זה אחד מהדברים הנצרכים לעבודת השם יתברך¹¹, אדם חייב להיות שמח במצוות. זה ברור. לגבי אישה, אומר החינוך, כיוון שלדעתו האישה מחויבת בשלמי שמחה¹², נמצא שהשמחה של המועד הוקש לקורבן. אף על פי שאין לנו כיום בית מקדש וקורבנות, דעת כל הראשונים שהזכרתי - גם פסקי הרי"א¹⁶, הסמ"ג, הסמ"ק, היראים, שבולי הלפט, הרמב"ם, כולם כותבים שבמועד חייב להיות בשמחה. רק פה הבעיה היא בעיה אחרת, הבעיה שהיא חייבת בשמחה, אבל חייב הבעל לשמח אותה. כלומר, השמחה שלה באה ביחד ומתוך הבעל, שהבעל חייב לשמח את אשתו. ככה כותב גם כן החינוך. עבודה קשה מאוד, עבודה

7 כגון ציצית.

8 וגם דעת הרבה אחרונים והביאו אותם משנה ברורה בסימן תע"ה.

9 ובימינו כל הזמן זה נחשב עידנא דריתחא.

10 במצווה תפ"ח.

11 ידוע שכל הצ"ח קללות באו יתחת אשר לא עבדת את השם אלוהיך בשמחה.

12 שלמי שמחה זה קורבן. קורבן חגיגה.

13 עכשיו גם יצא איזהשהיא חומרא, שאומרים לאנשים אני אעשה לך ריבוע רגל, לא פרודות.. הכל

מגיע ממילא מוכן, היום הכל במכוונות אוטומט, שלא יעבדו עליכם. הוא רואה לפי הבן אדם, לפי התמימות,

כמה הוא מגביה לו במחיר..

14 הגמרא אומרת עולם בפני עצמו..

15 בנהר שלום בדף ל"ד

איש חי כותב - היזהר מאוד מאוד בקטטה בימים האלה. רבנו האר"י כותב בשער הכוונות - שורש הדינים, הדין הקשה, זה בימים האלה. מתו 24,000 תלמידי רבי עקיבא, הדין שולט בימים האלה.

של עבודת השם, זה איך שאתה תהיה בתחילת השנה, שזה בימי פסח וספירת העומר - ככה תהיה כל השנה שלך. לכן יצר הרע נלחם בכל הכוח בימים האלה. להביא את האדם למידות רעות, לאכזריות, למחלוקת, לקטטה. הבן

איך למתק את הדינים

מצווה אחת. אני אוכיח לכם עכשיו שכל מצווה משמחת אותנו כמו כל הכסף שבעולם. כל אחד שיושב פה וכל אחד ששומע את השיעור וכל אחד ששומר תורה ומצוות, ונורמלי בראש.. כל מצווה אצלו זה כמו כל חלל עלמא. מה הראיה?

איך ממתיקים את הדין? מידות טובות. האישה אמרה מילה לא במקום, אמרה פה, אמרה שם, בסדר, היא מלאה דינים, מסכנה, אין לה תורה. אתה יש לך תורה, אתה יש לך בשר ויין, אין לה את כל זה. אז אדם שישתדל ככה להבין את העניינים, לזרום, לא להתעקש. נכון, זו עבודה קשה, אבל זאת היהדות שלנו.

התפללנו תפילת מוסף מקודם. תפילת מוסף זה דרבנן. אם יחכה עכשיו אדם בחוץ ויציע לך כמה מיליונים בשביל שתמכור לו את המצווה, כאילו לא התפללת היום, אתה תמכור לו את המצווה הזאת? כמה כסף אדם יקח על המצווה הזאת? שום הון שבעולם. אדם שהתברר לו ששכח ספירת העומר, מה קורה לו? או אדם לא הניח תפילין יום אחד, מה קורה לו? בצער מאוד גדול, נכון?

תראו, כשאדם יעלה למעלה, מבטיח לכם, לא ישאלו אותו למה לא בדקת את המזוזה כל חודשיים. על מה ידונו את האדם? על המידות שלו. איך שימחת את האחרים, איך היית עם אנשים, איך היית בבית. ביום חול, איפה אדם נמצא? או בעבודה, או בשיעור. הוא לא בבית. איפה מתחילים את העניינים? חול המועד. חגים, חול המועד, כמה שעות ביחד, מתחילים פיצוצים¹⁶..

אז תשמעו איזה יופי. אדם שהניח תפילין, הוא לא עכשיו רוקד ברחובות, אבל הוא לא עצוב. למה הוא לא עצוב? כי הנחתי תפילין היום. הוא שמח. תמכור את התפילין? תן לי את כל הכסף שבעולם, לא אמכור לך. כמה שווה לי המצווה הזאת? אינסוף. אז אנחנו שמחים באינסוף. הבנתם? רק צריכים להתבונן על זה. זאת אומרת אני שמח במצוות, יש לי שמחה במצוות.

כותב רבנו החינוך, חייב אדם לשמח בניו ובנותיו ואשתו ברגל. משורשי המצווה - מה השורש שציווה אותנו הקדוש ברוך הוא בדבר הגדול הזה? - לפי שאדם צריך בטבעו לשמוח לפרקים. תראו. בחג, חייב להיות שמח כל החג. אבל הרי גם בחול אתה צריך להיות בשמחה? אלא שאין ציווי שמחה כמו בחול המועד. מה הכוונה? בימי החול אנחנו מצווים לשמוח בעבודת השם. איך שמחים בעבודת השם? איך אדם יודע שהוא שמח בעבודת השם?

בחג, במועד, צריך לעשות תוספת שמחה. איך אדם עושה תוספת שמחה? הראשונים כתבו - בשר, יין, שירים. כן, ככה כותב ספר הבתים¹⁷. כותב הרב - נצטוונו לשמוח ברגל בכל מיני שמחה, והיא אכילת הבשר במועדים ושתית היין, לבישת הבגדים - תלבש בגד שמשמח אותך - הפירות והמגדים ומיני מתיקה, ואז הוא כותב: הצחק בכלי שיר, הניגון והריקוד. מביא את האדם לידי שמחה.

אז תראו, בעבודת השם זה עובד בצורה כזאת - אנחנו אמורים לשמוח במצוות. המהרח"ו כותב בשערי קדושה בשם רבנו האר"י, שכל מצווה שהוא עושה, יהיה כאילו הרוויח אלף אלפי דינרים. כל חלל עלמא לא ישווה על

אנטיבייטיקה לכל השנה כולה

צריכה את התזונה הזאתי של השמחה לכל השנה, פעמיים בשנה.

אז אם אדם לא יקח את החול המועד וישמח בחול המועד בשמחה שציוו אותנו רבותינו - שזה בבשר, יין, בגד נאה, שירים, טיול, לשמח את עצמו - כל השנה כולה הוא הפסיד את האנטיבייטיקה הזאת. אומר הרב - ורצה לזכותנו עמו

מה השורש של זה? כותב החינוך - אתה צריך פעמיים בשנה, יש לך שבעה ימים שהם כמו אנטיבייטיקה, פעמיים בשנה לשבעה ימים, בהם אתה מקבל אנטיבייטיקה לכל השנה. חול המועד סוכות, חול המועד פסח. ככה כותב החינוך. אומר הרב - אדם צריך בטבעו לשמוח לפרקים. כמו שצריך מזון. אדם אוכל 24/7, הוא לועס ובלוע? לא, יש לו שתיים שלוש סעודות ביום להזין את הגוף. הנפש

16 המהרח"ו כותב שאישה לא צריכה תיקונים וגלגולים, וכל מה שהיא ירדה לעולם זה בשביל התיקון של הבעל.
17 במצווה נ"ב.

משגיחים ויעוררם בשמחה להאמין בהשגחת השם יתברך. מתי אדם זוכה להתבוננות? לראות, להבין? כשהוא שמח. כשיש שמחה, נכנס ללב. לכן, זה המצווה הייחודית שיש לנו בחג, מצווה חשובה מאוד. גם האורחות חיים¹⁸ כותב - וחייב אדם לאהוב את אשתו ובני ביתו ולכבדן ולהדריכם בדרך ישרה. איך אדם יכול לאהוב את אשתו? תסתכל על הדברים הטובים שלה. עין שמאל יעצום, עין ימין יסתכל. הדברים הלא טובים, יעלים¹⁹.

וצאן מרעיתו, וציוונו לעשות את השמחה לשמו, למען נזכה לפניו בכל מעשינו. וקבע לנו זמנים בשנה למועדים לזכור בהם הניסים והטובות אשר גמלנו. אדם גם צריך לשמוח בעוד דבר, אומר הרב - תזכרו את כל הניסים והנפלאות שהוא עשה איתנו. כמה הקדוש ברוך הוא טוב איתנו, כמה הוא מטיב איתנו. לדבר בגדולתו של הבורא יתברך.

עוד כותב בספר הבתים - ובעניין לשמח בניו ובנותיו בביתו, לעוררם שישמחו במועדות, ולהיות המכוון שיהיו

האורחות חיים - חייב אדם לאהוב את אשתו!

מעשה שטן, לחרור ריב ומדון בעת ההיא.

זה השטן. מגיע השטן, בא לאשתו, מבלבל לה את הסירים, נותן לה את הסיר החלבי לשים בו את הקציצות בשר, והסיר גם כן חמץ לפסח. הוא גם חמץ, גם חלבי, וגם עשתה לו קציצות בשר. הוא נכנס, רואה שיש שמה פס כחול, וזה הסיר החמץ. היא אומרת לו "הכנתי לך קציצות בעלי". הוא ראה את הסיר, נהיה לו חושך בעיניים. "יא גויה, את באה להכשיל אותי, את תכניסי אותי לגיהנום!" יא עם הארץ, טיפש מטופש. האוכל מותר. למה האוכל מותר? מרן כותב נט"פ בפסח²¹.

רבתי, הרב כותב - אז עכשיו היא לקחה את הסיר הזה ובישלה לך שמה. או שמה את הפלטה שלא של פסח, וכן על זה הדרך. בא מכשול, ודאי זה מכשול. וכי היא עשתה את זה? אומר הבן איש חי - ואם השטן עומד כנגד האישה, הוא מפעיל את כל העניינים שמה, מה כוח האישה או הילדים לדחות את השטן מעליהם? אתם מבינים? הילדים קופצים על הספה ושוברים ושופכים ועושים. מה אתה רב איתם? מה אתה צועק עליהם בבית? לך מהבית, תלך! לך אתה תטייל לבד.

האורחות חיים כותב - וחייב אדם לאהוב את אשתו ובני ביתו. תסתכל על הדברים הטובים. בסדר, אמרה מילה פה, אמרה מילה שם, יש יצר הרע לפעמים. יש בן איש חי כל כך מתוק²⁰. אומר הבן איש חי - ודע, כי הנה כל אדם עושה קטטה ומריבה עם אשתו ובניו ומשרתיו בחול המועד. יש אנשים, כשהם בתוך הבית, הם אוהבים להציק. הוא נכנס למטבח, מציק לה במטבח, מה בישלת, מה עשית, למה קנית? נכנס לחדר, למה ציירתם, למה עשיתם, למה שמתם, למה השארתם. המציק, נכנס לבית, יש לו שם - המציק.

אז אומר הבן איש חי, למה אתה ככה מעצבן אותם? אתה צריך לשמח אותם. אתה מצווה על השמחה, יש אנשים, לקחו את המועד לצער את בני ביתו. אומר הרב - אם אדם עושה קטטה איתם, ונראה שהדין עמו - גם אם נראה שאתה צודק, היא בישלה קצת יותר, היא עשתה ככה, הוא עשה ככה, נגיד ואתה צודק - ונראה שהדין עמו, וראוי לריב על המכשלה שיצאה תחת ידם. אך באמת - לשון הבן איש חי! - מי שיש לו מוח בקודקדו, בין יבין, שאם יצא מכשול מתחת ידם, אינו נעשה מאיתם. זה לא הם, לא האישה ולא הבנים. אומר הבן איש חי, אז מי עשה את הדבר הזה? מי גרם לזה? אומר הרב בן איש חי, ואין זה מעשי ידיהם, אלא

לך תטייל לבד בעלי..

בחדר ילדים, לא בסלון, קח אותו שלושה ארבעה ימים שם בלבנון, שיעזוב אותנו בשקט".

יש כאלה, האישה מעדיפה שהוא ילך לטייל כל חול המועד.. היא אומרת "הרב, אולי תיקח אותם טיול שלושה ימים? יהיה שקט בבית. הוא לא נותן לנו לחיות. לא במטבח, לא בסמך ל"ד.

18 איך אמר הסטייפלר? באו לו זוג להתגרש, הוא ראה אותם ככה לא כל כך צעירים, לא כל כך מבוגרים, אמר להם, כמה זמן נשאר לכם עוד? 40, 50 שנה? ואז הוא התחיל לצעוק.. "מה הבעיה להעביר 40, 50 שנה ביחד? מה הבעיה?"

19 איך אני זוכר את זה? פעם באו זוג, היה הרבה עניינים איתם, אמרתי לו קח תקרא את הבן איש חי הזה, וברוך השם, לא באו אליי יותר. יש שעושים סטיקרים על הרכבים, צריך להדביק בבתים את הבן איש חי הזה..

20 אחד שאל אותי, עשו על האש, הוא שם רשת חדשה. אמרו לו באיזה קו הלכה "לא, כל האוכל אסור. לא הכשירו את המנגל". אמרתי לו - ריבונו של עולם, גם אם היית משתמש באותה רשת, מרן כותב נט"פ מותר. איפה התקשרת לשאול? איפה איזה קווים אלה? ריבונו של עולם. השם יעזור.

והמשובח אצלם - נעימות הקול. אתה עושה איזה ניגון טוב, איזה מאוול אם אתה יודע, כלים טובים. ואז הנשמה שומעת את הכלים האלה, ונעשה את דבקות גדולה.

הרמ"ק כותב באור חמה - בין גן עדן העליון לגן עדן התחתון, יש עמוד במדור השביעי של גן עדן התחתון, ממנו עולים לגן עדן העליון, רק מי שראוי לעלות. רק מי שהיה לו אתערותא דליבא, מי שהיה לו תורה לשמה, וכן על זה הדרך, הוא זוכה לעלות לשם. כותב הרמ"ק - יש קול שיר שיוצא בגן עדן התחתון, שומע את קול השיר הזה רק מי שראוי לעלות לגן עדן העליון. מי שלא ראוי לעלות, לא עולה, לא מגיע לשם. ואלה שמגיעים לאותו עמוד, הם מגיעים לאותו עמוד, על ידי השיר שהם שמעו, עולים לגן עדן העליון על ידי שירה. שירה ששרים מלאכי השרת. ככה כותב ברמ"ק.

גן עדן העליון זה המקום הכי גבוה שיכול להיות, זה השבעה היכלות הגבוהים ביותר. התכלית שאדם צריך להגיע לשם. איך עולים לשמה? על ידי השירה, שזה זה מעורר את הלב. זה של הנשמה. אז נמצא שהכבד ממה ניזון? השמחה שלו בבשר. הלב ניזון, השמחה שלו, זה יין טוב. לשתות יין טוב, יין ישמח לבב אנוש. המוח, הנשמה יושבת שמה, הנשמה ממה ניזונת? משירה טובה. אדם שומע ניגון טוב, שומע שירה טובה, נדבק בשם יתברך, וזוכה בעזרת השם על ידי זה לשמחת החג.

אומר הבן איש חי, מה כוחם לדחות מעשה השטן? וכי יש אדם שיוכל להילחם עם השטן לנצחו? ומי זה יאמר יכולתי וניצחתי. לכן אומר הבן איש חי, על כן כל איש מבין שיראה איזה מכשול וחיסרון בעניינים של הבית, לא ישים אשמה על אשתו ולא בניו. אומר הבן איש חי, כל מה שכתבתי לך כאן, תדע שזה אמת. ואז ישתוק, ולא יריב איתם ולא יתכעס, וטוב לו בעולם הזה וטוב לו בעולם הבא²². זה כדור אנטיביוטיקה לשלום בית. בפרט בחול המועד. כמה צריך להיזהר בזה בחול המועד.

הרשב"ץ כותב²³ בסימן רפ"ב - למה התורה ציוותה על בשר, יין ושירים? הוא אומר - באדם יש כוחות. אחד זה הכוח הטבעי, שנמצא בכבד. מה הכוח הנפשי שמזין את הכבד? הכבד צריך הזנה נפשית. מה ההזנה הנפשית לכבד? אומר הרב - הנפש הבהמית ניזונת משאר המזונות. הנפש האלוקית ממה ניזונת? אומר הרב - היא ניזונת מן הבשר²⁴, זה מביא לידי שמחה. זה מפרנס את הנפש האלוקית.

מאיפה מה השמחה שבלב? אומר הרב, והכוח החיוני שמשכנו בלב. ממנו מתפשט רוח בכל הגוף, אל העורקים וכו'.. והוא הנותן החיות, הטוב והמשובח אצלו הוא היין. והוא מחכים את הלב, ומשמחו, כמו שכתוב, יין ישמח לבב אנוש. כשהלב שמח, השמחה מתפשטת בכל הגוף. הבנתם איזה יופי? ראשון כותב את זה. ממשיך הרב - וחמישה חושים הנגלים הידועים וחושים הנסתרים וכו'.. כל הכוחות האלה, איך הם נפעלים ומביאים לידי שמחה? אומר הרב,

22 בן איש חי שנה ב', עמוד ל'.

23 בן התשב"ץ. הוא אחד מהראשונים.

24 לא פלסטיק. בשר אמיתי. שיהיה בשר אמיתי, מתובלן טוב, ככה, לא מעובד..